

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๓) และ (๑๓) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และให้หมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“คณะกรรมการบริษัท” หมายความว่า คณะกรรมการของบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการบริหารสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตซึ่งต้องมีผู้จัดการสาขาเป็นกรรมการรวมอยู่ด้วย

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริษัทให้เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุดในการบริหารงานของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใดก็ตาม

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสายแรก นับต่อจากผู้จัดการลงมา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารรายที่สี่ทุกราย และให้หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารในสายงานบัญชีหรือการเงินที่เป็นระดับผู้จัดการฝ่ายขึ้นไปหรือเทียบเท่า

“ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต” หมายความว่า บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และให้หมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยจากหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่สามารถรับประกันภัยต่อได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงระหว่างประเทศซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตและกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน” หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และการควบคุมภายในของบริษัทประกันชีวิต

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” หมายความว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

ข้อ ๕ สำนักงานอาจกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ และเมื่อมีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติดังกล่าว ให้ถือว่าบริษัทได้ปฏิบัติตามประกาศนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๖ คณะกรรมการบริษัทมีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และให้ความเห็นชอบกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ

(๒) กำกับดูแลให้การจัดการการประกันภัยต่อเป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อของบริษัท และหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของสำนักงาน

(๓) กำหนดให้มีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมการนำกรอบการบริหารการประกันภัยต่อไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ข้อ ๗ ผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประกันภัยต่อของบริษัทต้องมีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับ ดูแล ติดตามให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันภัยต่อให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท

(๒) จัดให้มีกระบวนการปฏิบัติงาน และคู่มือการปฏิบัติงานด้านการประกันภัยต่อให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อเป็นลายลักษณ์อักษร

(๓) พิจารณาผลการดำเนินงานของการประกันภัยต่ออย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

(๔) จัดให้มีระบบการควบคุมภายใน ระบบการรายงานผลเพื่อติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

ข้อ ๘ บริษัทต้องจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบดูแลกิจกรรมการประกันภัยต่อ

ข้อ ๙ บริษัทต้องจัดให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของบริษัททำหน้าที่ติดตามและควบคุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันภัยต่อว่าเป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้ และประกาศอื่นที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานตรวจสอบภายในตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึง หน่วยงานตรวจสอบภายในตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน

ข้อ ๑๐ ให้บริษัทจัดทำกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ (reinsurance management framework) เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท โดยกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ ให้ประกอบด้วย

(๑) โครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการประกันภัยต่อ รวมถึงให้ระบุตำแหน่งหรือรายชื่อผู้บริหารตามข้อ ๗ และหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบตามข้อ ๘

(๒) นโยบายการประกันภัยต่อโดยให้คำนึงถึงกรอบการบริหารความเสี่ยงและการบริหารเงินทุนของบริษัท รวมถึงระดับความเสี่ยงที่บริษัทต้องการรับเสี่ยงภัยไว้เอง และส่วนที่โอนความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเป้าหมายเงินกองทุนของบริษัท

(๓) แนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อ

ทั้งนี้ บริษัทต้องมีการทบทวนกรอบการบริหารการประกันภัยต่อเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่บริษัทจะเอาประกันภัยต่อ (outward reinsurance) หรือรับประกันภัยต่อ (inward reinsurance) บริษัทต้องจัดทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา (treaty reinsurance) และสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative reinsurance) ที่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท สอดคล้องกับกรอบการบริหารการประกันภัยต่อที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยงและเงินกองทุนของบริษัท

ข้อ ๑๒ การเอาประกันภัยต่อตามข้อ ๑๑ ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการเอาประกันภัยต่อเฉพาะส่วนของความคุ้มครอง (protection) ของผู้เอาประกันภัยแต่ละราย หรือ

(๒) เป็นกรณีกรรมธรรม์ประกันภัยขาดอายุกรรมธรรม์เป็นจำนวนมาก (mass lapse) ตามจำนวนที่ตกลงกันระหว่างบริษัทและผู้รับประกันภัยต่อ

การขาดอายุของกรรมธรรม์ประกันภัย หมายความว่า การที่ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัยตามเวลาที่กำหนดไว้ในกรรมธรรม์ประกันภัยหรือเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยไม่ต่ออายุสัญญาประกันภัย มีผลให้กรรมธรรม์ประกันภัยจะขาดอายุและสิ้นผลบังคับตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

ในกรณีที่มีสาธารณภัยอันร้ายแรง หรือเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจต่อประเทศ บริษัทอาจเอาประกันภัยต่อ นอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ได้เฉพาะเพื่อเป็นการบริหารความเสี่ยงและความเพียงพอของเงินกองทุนตามความจำเป็น โดยได้รับอนุญาตต่อคณะกรรมการเป็นรายกรณีไป

การยื่นคำขอรับอนุญาตต่อคณะกรรมการตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๑๓ การเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต ให้เป็นไปตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อในสัดส่วนที่เหมาะสม

การเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา (treaty reinsurance) บริษัทสามารถเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่กำหนดไว้ในตาราง ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ระดับความเสี่ยง	อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ				สัดส่วนเบี้ยเอาประกันภัยต่อ กับผู้รับประกันภัยต่อ ต่างประเทศ ทุกสายที่ระดับ ความเสี่ยงเดียวกัน ต่อ เบี้ยเอา ประกันภัยต่อของผู้รับ ประกันภัยต่อต่างประเทศของ สัญญาประกันภัยต่อตาม สัญญาทั้งหมด
	Standard & Poor's	Moody's	AM Best	Fitch	
1	AAA	Aaa	A++	AAA	ไม่จำกัด
2	AA+	Aa1	A+	AA+	
	AA	Aa2		AA	
	AA-	Aa3		AA-	
3	A+	A1		A+	
	A	A2	A	A	
	A-	A3	A-	A-	
4	BBB+	Baa1	B++	BBB+	ไม่เกินร้อยละห้าสิบ
	BBB	Baa2	B+	BBB	
	BBB-	Baa3		BBB-	

(๒) กรณีสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative reinsurance) บริษัทสามารถเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่กำหนดไว้ในตาราง ตาม (๑) ได้ ตามสัดส่วนที่เหมาะสม ตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ

ในกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า หนึ่งอันดับให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ สองอันดับที่แตกต่างกัน ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ต่ำกว่า

(๒) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า สองอันดับที่แตกต่างกัน ให้นำอันดับความน่าเชื่อถือสูงสุดสองอันดับแรกมาเปรียบเทียบ และใช้อันดับ ความน่าเชื่อถือที่ต่ำกว่า

ในกรณีที่อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศปรับลดลง จนทำให้การเอาประกันภัยต่อไม่เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในวรรคสอง (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทดำเนินการเปลี่ยนผู้รับประกันภัยต่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ในโอกาสแรกที่กระทำได้

ข้อ ๑๔ ให้บริษัทสามารถทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา และสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย ประเภทสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน (financial reinsurance) หรือสัญญาประกันภัยต่อแบบจำกัด (finite reinsurance) ได้ตามเงื่อนไข ต่อไปนี้

(๑) ต้องได้รับการแสดงความเห็น (advice) เกี่ยวกับความเหมาะสมของสัญญาประกันภัยต่อและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น จากนักคณิตศาสตร์ประกันภัย และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท

(๒) ต้องทำการทดสอบการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยอย่างมีนัยสำคัญ โดยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานทางบัญชี และผ่านการรับรองโดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) ต้องสามารถแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความเห็นตาม (๑) และผลการทดสอบการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยตาม (๒) ต่อนายทะเบียนได้ตลอดเวลา เมื่อนายทะเบียนร้องขอ

ข้อ ๑๕ สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน หรือสัญญาประกันภัยต่อแบบจำกัดตามข้อ ๑๔ ซึ่งเป็นสัญญาประกันภัยต่อที่ไม่มีการโอนความเสี่ยงด้านประกันภัยอย่างมีนัยสำคัญ อาจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับประกันภัยต่อได้โอนทรัพย์สินให้แก่บริษัท บริษัทมีหน้าที่ต้องคืนทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินอื่นตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่ตกลงกันให้แก่ผู้รับประกันภัยต่อ หรือ

(๒) ในสัญญาประกันภัยต่อมีข้อสัญญาจำกัดความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยต่อ เช่น ข้อสัญญาปรับเปลี่ยนความคุ้มครอง (adjustments to coverage clause) ข้อสัญญาที่บริษัทต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้รับประกันภัยต่อ หรือข้อสัญญาจำกัดจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนสูงสุดที่ผู้รับประกันภัยต่อต้องชดใช้ (loss corridor)

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เห็นสมควร นายทะเบียนอาจสั่งให้บริษัทแก้ไขการทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาหรือสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะรายได้

ข้อ ๑๗ บริษัทจะต้องจัดให้มีการควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันภัยต่อ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) การควบคุมความเสี่ยงด้านเครดิต

(ก) การคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ โดยควรคำนึงถึงอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำที่บริษัทยอมรับได้ การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับที่กำกับดูแลผู้รับประกันภัยต่อ ฐานะความมั่นคง ความรู้ความเชี่ยวชาญ ระยะเวลาการจ่ายเงิน การให้บริการอื่น ๆ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(ข) การลดความเสี่ยงด้านเครดิต บริษัทควรมีเครื่องมือเพื่อลดความเสี่ยงด้านเครดิต เช่น การกำหนดให้มีการวางหลักทรัพย์ประกันของผู้รับประกันภัยต่อ หรือเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ การกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงหรือการยกเลิกสัญญากับผู้รับประกันภัยต่อ ในกรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ

(ค) การติดตามความมั่นคงและความเหมาะสมของผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการในการติดตามอันดับความน่าเชื่อถือ ฐานะทางการเงิน ความเพียงพอของเงินกองทุนของผู้รับประกันภัยต่อ และความสามารถในการปฏิบัติตามภาระผูกพัน

(ง) การรับและจ่ายเงินจากการประกันภัยต่อ บริษัทต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินจากการประกันภัยต่อ การรายงานเงินค้างรับและเงินค้างจ่ายจากผู้รับประกันภัยต่อ การเรียกเก็บค่าสินไหมทดแทนจากการเอาประกันภัยต่อ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน เป็นอย่างน้อย

(จ) การคัดเลือกนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกนายหน้าประกันภัยต่อ โดยควรคำนึงถึงประสบการณ์ การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับที่กำกับดูแลนายหน้าประกันภัยต่อ ความเชี่ยวชาญ และการให้บริการ เป็นต้น

(ฉ) การรับและจ่ายเงินของนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำกระบวนการติดตาม ควบคุม และตรวจสอบการรับและจ่ายเงินของนายหน้าประกันภัยต่อ หรืออื่น ๆ ที่บริษัทมอบหมายให้กระทำการแทน (ถ้ามีการใช้บริการ) ทั้งนี้ บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศ คปภ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และควบคุมภายใน เป็นอย่างน้อย

(๒) การควบคุมความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

(ก) ระดับการกระจุกตัวของผู้รับประกันภัยต่อรายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บริษัทต้องจัดให้มีการทำประกันภัยต่อ โดยยึดหลักการให้มีการกระจายความเสี่ยง และคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีต่อผู้รับประกันภัยต่อรายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือประกาศอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) ระดับความเสี่ยงภัยสะสม บริษัทต้องจัดให้มีการจัดการให้ระดับขีดจำกัดความเสี่ยงภัยสะสมที่บริษัทรับไว้เอง (aggregate risk limit) เป็นไปตามที่บริษัทกำหนดไว้ในกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ และในกรณีที่มีความแตกต่างจากที่กำหนดไว้ จะต้องมีการควบคุมการแก้ไขเพื่อให้กลับสู่ขีดจำกัด

(๓) การควบคุมความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

(ก) การทำเอกสารสัญญาประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดทำเอกสารสัญญาประกันภัยต่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยต้องมั่นใจว่า ข้อกำหนดเงื่อนไขความคุ้มครองของสัญญาประกันภัยต่อมีความชัดเจน ครบถ้วน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบริษัทในการทำประกันภัยต่อ และจัดให้มีกระบวนการควบคุมและติดตามการจัดทำสัญญาประกันภัยต่อ

ทั้งนี้ บริษัทต้องจัดให้มีหลักฐานใด ๆ เพื่อยืนยันการตกลงรับประกันภัยต่อจากผู้รับประกันภัยต่อ หรือสลิปประกันภัยต่อ ก่อนวันที่สัญญาประกันภัยต่อนั้นจะมีผลบังคับ

(ข) การจัดทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย บริษัทต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะรายและกำหนดผู้มีอำนาจอนุมัติ รวมถึงจัดให้มีกระบวนการติดตามและยืนยันการทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย

กรณีที่บริษัทรับความเสี่ยงภัยซึ่งมีความจำเป็นต้องทำสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะราย ให้บริษัทจัดทำเอกสารเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายให้แล้วเสร็จก่อนที่จะรับความเสี่ยงภัยนั้น

(ค) การจัดเก็บข้อมูลและการจัดทำรายงานธุรกรรมการประกันภัยต่อและนายหน้าประกันภัยต่อ บริษัทต้องจัดเก็บข้อมูลและจัดทำรายงานธุรกรรมการประกันภัยต่อ และต้องสามารถแสดงรายละเอียดของเจ้าหนี้และลูกหนี้จากการประกันภัยต่อได้

(๔) การควบคุมความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการและวิธีการรวมถึงการติดตามและเร่งรัดการเรียกคืนค่าสินไหมทดแทนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ โดยเฉพาะกรณีเหตุการณ์ความเสียหายขนาดใหญ่ ทั้งนี้ ในสัญญาประกันภัยต่อควรกำหนดให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนเรียกคืนทันที (cash call) หลักประกัน (collateral) หรือเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ (deposit accounts)

ข้อ ๑๘ บริษัทต้องจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องเพื่อรองรับเหตุการณ์ความเสียหายขนาดใหญ่ หรือการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การจัดหาเงินทุน การจัดการกระแสเงินสดระยะสั้น การเร่งรัดการเรียกคืนค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่อ และหากเกิดเหตุการณ์ขึ้นจะต้องปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๙ นายทะเบียนอาจกำหนดให้บริษัทจัดทำทดสอบภาวะวิกฤต (stress test) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการประกันภัยต่อตามสัญญาและการประกันภัยต่อเฉพาะราย

ข้อ ๒๐ ให้บริษัทนำส่งรายงานกรอบการบริหารการประกันภัยต่อ (reinsurance management framework) และการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการทำประกันภัยต่อให้สำนักงานภายในเดือนมีนาคมของทุกปี โดยรายงานจะต้องประกอบด้วย

(๑) โครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการประกันภัยต่อ โดยให้ระบุตำแหน่ง หรือรายชื่อผู้บริหารตามข้อ ๗ และหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบตามข้อ ๘

(๒) ผลการวิเคราะห์ภาพรวมผลการดำเนินงานการจัดทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาและสัญญาประกันภัยต่อเฉพาะรายในปีที่ผ่านมา พร้อมแสดงเหตุผลประกอบ

(๓) นโยบายการประกันภัยต่อ

(๔) สรุปการทำสัญญาประกันภัยต่อตามสัญญาของปีปัจจุบัน และผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมที่สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเป้าหมายเงินกองทุนของบริษัท พร้อมแสดงเหตุผลประกอบ

(๕) วิธีการควบคุมความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อของบริษัท โดยให้อธิบายอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗

ข้อ ๒๑ ให้บริษัทนำส่งรายงานข้อมูลและสถิติที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยต่อตามแบบรายการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ ให้บริษัทส่งสำเนาสัญญาประกันภัยต่อ รวมทั้งส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อตกลงเพิ่มเติม (side letter) (ถ้ามี) เมื่อนายทะเบียนร้องขอ

ข้อ ๒๓ การนำส่งรายงานกรอบการบริหารการประกันภัยต่อและการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการทำประกันภัยต่อตามข้อ ๒๐ และรายงานข้อมูลและสถิติที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อตามข้อ ๒๑ ให้บริษัทนำส่งตามวิธีการทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ หากรายงานดังกล่าวไม่ผ่านการตรวจสอบจากระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าบริษัทไม่ได้นำส่งรายงานตามความในประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๖๖

๙๙.

(นายกฤษฎา จินะวิจารณ์)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย